



Öresundskomiteen, 17. marts 2015

Foretræde for Folketingets Erhvervs- Vækst- og Eksportudvalg torsdag den 26. marts med Öresundskomiteens formand, Sophie Hæstorp Andersen (formand for Region Hovedstaden).

Öresundskomiteen (herefter ÖK) har den 16. januar 2015 indsendt hørings svar på Lovforslag 157, "Forslag om ændring af lov om graveadgang og ekspropriation mv. til telekommunikationsformål, lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og konkurrenceloven" (hørings svaret er vedlagt).

ÖK's hørings svar kritiserer, at lovforslagets §60b, som tillader kommuner at tilbyde gratis WiFi til turister, kræver, at adgangen begrænses til 1 time pr døgn for den enkelte bruger, og at kommunerne ikke må eje WiFi-udstyret. Flere andre kommuner og regioner har fremført en tilsvarende kritik. Det fremsatte lovforslag er dog ikke ændret i ft. høringsudgaven.

Ministeriets begrundelse herfor er at søge "en rimelig balance mellem turismehensyn og et markedsbaseret bredbåndsudbud" (s 7 i høringsnotatet) og at undgå "en negativ effekt på det eksisterende marked" (s 20 i høringsnotatet). Ministeriet har imidlertid ikke undersøgt, om der har været sådanne effekter i andre, europæiske byer, der har WiFi-net, og hvoraf en del ikke har de begrænsninger, som lovforslaget vil indføre i Danmark (en oversigt med et antal eksempler er vedlagt).

Öresundskomiteens sekretariat har været i kontakt med den ansvarlige i det svenske Konkurrenceverk (KKV), afdeling T3, for den undersøgelse, som KKV er i gang med fsva Helsingborgs WiFi-net, som er beskrevet i ÖK's hørings svar. KKV lægger i sine undersøgelser til grund, at Helsingborgs WiFi-net ikke er i strid med EU's konkurrenceregler, og undersøger derfor alene, om Helsingborgs WiFi-net strider mod særlige, nationale svenske regler mod konkurrenceforvridende, kommunal adfærd.

ÖK har endvidere været i kontakt med EU-Kommissionen (DG Comp, Unit C4), som efter eget udsagn ikke har fundet anledning til at gribe ind over for de gratis WiFi-net, som en række europæiske byer har etableret i de seneste år. Der vedlægges et notat med en række eksempler. En del byer har tidsubegrænset WiFi, en del byer har tidsbegrænsninger men med mulighed for at logge sig på igen og enkelte har en tidsbegrænsning på fx 2 timer. Tidsbegrænsninger på kun 1 time er sjældne. I forhold til resten af Europa lægger Danmark med lovforslaget sig derfor i den absolut mest restriktive ende.

Det synes på denne baggrund klart, at der ikke foreligger særlige EU-retlige grunde til at indføre de restriktioner i dansk lov, som lovforslaget lægger op til.

Herefter synes der alene at være et spørgsmål om, hvorvidt offentlige WiFi-net påfører mobiloperatører en sådan konkurrence, at det af erhvervsøkonomiske grunde vil være hensigtsmæssigt at indføre de nævnte begrænsninger. Sådanne undersøgelser foreligger ikke på nuværende tidspunkt, men de foreliggende enkelt eksempler tyder ikke på, at byer med WiFi-net har ringere mobildækning end andre byer.

Erhvervs- og Vækstministeriet opfordres derfor til at ændre loven, så den evt. tidsmæssige begrænsning fastlægges i en bekendtgørelse og dermed kan ændres uden ny lovgivning, såfremt erhvervsøkonomiske analyser ikke kan påvise nogen negativ effekt af offentlige Wifi-net.

Lovforslagets krav om, at kommuner ikke må eje WiFi-udstyr, men skal købe WiFi-ydelserne af private udbydere, er ligeledes ubegrundet. For de kommuner, der ejer WiFi-udstyr fx pga egne drifts-formål,

tvinges således til konstruktioner, hvor kommunen sælger og genkøber, eller udlejer og genlejer, sådant udstyr. Kravet vil gøre det dyrere for kommunerne end nødvendigt at udbyde WiFi. Alternativet er her at nøjes med at kræve, at kommunerne skal følge de normale kommunalfuldmagtsregler og konkurrenceregler, som gælder på andre områder.